

Vendelbosangen

(Fra Halifax til Spanien)

Så sydlig som fra Gedser og til Skagens Gren i nord
der strækker sig vort gamle land, vor moderlige jord.
Fra Østersø til Vesterhav – et arkipelagos -
der bor et jævnt og muntert folk, og dette folk er os.
Men venner se på Danmark kor, ved tvende haves rand,
der dukker frem af havets gus de vendelboers land

Som kronen på en digters værk der strækker sig mod sky
med Jyske Ås og milens sand, med bondeland og by.
Og blæsten stryger nådeløst langs strand mod klittens top
hen over hus og hytter små og hærder sjæl og krop.
Men se igen på Danmarks kort som lignes ved en mand,
og ho'det, hvor forstanden bor, er vendelboens land

At Danmark er det dejlig land, det har vi hørt så tit,
men det blev gennem tiderne regeret tem'lig skidt.
Om Venstre eller højre, socialist og radikalt,
så blev dog resultatet jo som regel pinegalt.
Så hvis såfremt at landet skal regeres med forstand,
må rigets styre overgås til vendelboens land.

Vi vendelboer er jo ret et sindigt folkefærd.
Det siges, at vi kender helt og fuldt vort eget værd.
Fra Arrilds tid vor stædighed og stivhed har sit ry -
det var de gæve vendelboer, som ikke ville fly.
Og der blev slået mangen bro henover fjord og vand

Om Fyns den skønne rose og om Sjællands blide bør,
om ædle møer og raske svende, har vi sunget før,
og skabes blide sjæle under nedbørs milde vind,
så formes tit af modgang og af blæst det stride sind.
Og derfor er hver vendelbo, hver kvinde og hver mand,
vel formet af naturen her i vendelboens land.

Ja, vendelboens land er så vidunderlig en plet,
og skønt det er at leve her lidt nord for lov og ret.
De åbne vidder, havets brus, den friske vestenvind,
kan lindre hver en traurig sjæl og hvert betyngt sind.
Fra fjordens dunkle vande og til Skagens friske strand,
i tanke, sprog vi værne vil om vendelboens land

*Velkommen
Til
Forårsfest*

Biersted og Saltum folkedansere

Fredag den 6. marts 2020

Fuglene letter mod vinden

*Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm
Se, fuglene letter mod vinden
I modvind ta'r livet sin form
Forlæns lever vi livet
Baglæns forstår vi en gang
Det som vil snære og tynde
det løsner sig ofte i sang
Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm*

*Se, fuglene letter mod vinden
I modvind ta'r livet sin form
Sange om sandfyldte strande
sange om vidder og luft
sange om blånende bølger
og sange om havsaltet duft
Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm
Se, fuglene letter mod vinden
I modvind ta'r livet sin form*

*Sange om alt det der farver
et havliv i landet med blæst
former det liv, som bli'r hærdet
i vinden fra hjørnet i vest
Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm
Se, fuglene letter mod vinden
I modvind ta'r livet sin form*

*Havlivet har sine drømme
de næres af saltluft og vand
de strækker sig mod horisonten
og rækker mod kimningens land
Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm
Se, fuglene letter mod vinden
I modvind ta'r livet sin form*

En begynders trængsler:

Mel: Lattervisen

*Nu skal i bare høre - gæve godtfolk her til lands
Jeg vil fortælle om, hvordan man danser folkedans.
En gang om ugen går jeg på begynderhold på kroen.
Vi starter kl 19.30 ja - hvis der er kommet no'en
Som regel bli'r den næsten otte, før vi klemmer på.
Så råber vores leder: " Et chassé og gå og gå"
Og så skal i ha' polka rundt - det klarer jeg med glans.
Jo I kan tro at det er sjovt at gå til folkedans*

*Og Ofte skal vi øve trin, for dem skal vi ha' lært
Vi starter med det ene ben, men det kan være svært
At kende højre fod fra venstre, det har stor værdi.
Man tænker, så det knager, - hvert et skridt gi'r
grubleri.
Når vi har øvet lidt, så sættes melodierne på
For ovre i et hjørne står en spillemand m/k.
Som gi'r den hele armen - sikken klang og resonans,
For fuld musik, så er det spil me sjovt med folkedans*

*Og mens vi andre sveder og får brugt vor energi,
Så tæller vores leder højt til både syv og ni
Og har det ganske mageligt og laver ingenting
Mens vi på gulvet hopper rundt i syv- og sidespring
At lære trinene rigtigt, det er som en stor gevinst.
Man bliver stolt og føler sig som verdensmester,
mindst
Og spjætter ele gangt og laver ballarina-svans
Jo-det gi'r fjer i hatten, når man går til folkedans*

*I mange danse er der kæde, hvor man så skal gå
Og siger pænt goddag til folk, indtil man så sku' få
En ganske anden danser ja - end den, man havde
sidst'
Men der er aldrig noen til mig, det sym's jeg er lidt
trist.
Når nye danse øves, bli'r humør og stemning fin.
For de går tit i kludder, og det gi'r en masse grin
Når endelig dansen går som smurt, så bliver der råbt:
Stand's
Nu var det ellers li' så sjovt at gå til folkedans*

*I nogle danse går det stærkt, ja - over stok og sten
Man flintrer rundt og gisper og får slidt de arme ben
Til gengæld er den menuet, vi får i ny og næ
Så stilfuld som Margrethes hofbal i det ny palæ
Og visse danse terpes om og om i timevis.
Dem skal vi vise frem, så dem skal vi ka' ku præcis.
Måske ska lvi til stævne både inde- og udenlands
Der kan i tro, det bliver sjovt at danse folkedans.*

